

чи сѧ жалѣи (раскѧмлъ) зашто про-
 извелъ (направилъ) Саула на царство.
 Самуилъ Пророкъ мѧ говорилъ сѧсъ и-
 мато Божіе така: зашто си ты ѿфѧр-
 лилъ Божіето повелѣніе, заради това
 и тои тебе взаимно ще та сѧкори ѿ
 царскіатъ престолъ. Макаръ да гово-
 рилъ Саулъ, чи причината на това не-
 послушаніе бѣла тѧж, сѣрѣчь чи тои
 мыслилъ да принесѣ двѣтакатъ въ жѣр-
 тва Господъ Богъ ала Богъ мѧ ѿвѣ-
 щалъ презъ Пророкатъ, чи послушаніе-
 то ѣ по добро ѿ жертвоприношеніето.
 Подирь това сѧ вселилъ въ него, по
 Божіе попущеніе, солъ дѣхъ, дѣто
 тои го правилъ советѣмъ безпокоенъ. А-
 ла кога свирилъ Давидъ предъ него сѧсъ
 гѣслити, тогасъ слыатъ дѣхъ ѿходилъ
 ѿ него. Тогова маловозрастнаго Да-
 вида помазалъ Богъ на царство презъ
 Пророка Самуила вмѣстѣ Саула, што
 заради това Саулъ щѣлъ бѣлъ да го
 оуби, ала Богъ го забранѧлъ. Най
 насѣтни Фѣлѣстимлянитѣ собрали воиска
 на сѣщѣ Царѣ Саула. Тогасъ тои ма-
 каръ и да пыталъ Бога: какѣвъ оу-
 спѣхъ ще да бѣди на тѣзи войнѧ ала

ѧ. кѣ.

ѧ. кѧ.

ѧ. кѣ.

ѧ. ѣ.

ѧ. ѧ.

ѧ. кѣ.

ѧ. ѣ.

ѧ. ѧ.

ѧ. ѧ.

ѧ. кѧ.

ѧ. ѧ.

ѧ. ѣ.

Богъ